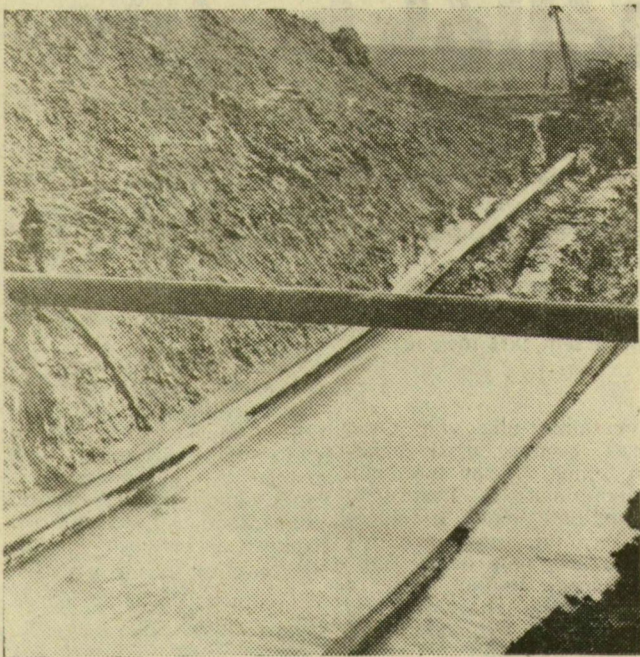

OLAJ ÉS GÁZ

Egyik csőben olajat, másikban gázt vezetnek majd, ha elkészül a szegedi olajmezőről Százhalombattára vivő új vezeték. Gépek végzik a munka zömét, az Alföldön viszonylag könnyen is haladnak, de néha természeti akadályokba is ütköznek. Az algyői fűcsatorna vizét például gáttakkal kellett elzárni, hogy a meder fenekére süllyeszt-hessék a csöveket.

SZEGEDI MUNKÁSELET

1

Hogyan érzi magát munkás mivoltában? — szegedtem a kérdést a villany-szerelőnek, olajbányásznak, lakatosnak, és ki tudja még hány évek, évtizedek óta két keze erejéből, ügyességéből élő embernek. Nem válogattam az alkalmakban, sem a pillanatokban, nem kerestem csak meglegedetteket, vagy elégedetleneket; olyanokkal beszéltem, akik talán sok ezer társuk véleményét közvetíthették...

2

A fekete hajú embernek vaskos, izmos keze van, a csavarhúzó úgy pörgeti újjai között, hogy rá se néz. Török Ambrus a Sárga üdülőttelep villanyhálózatának renoválásán dolgozik a Tisza-parton. Ott érik legközelebb: Török időnként visszajön GAZ teherkocsijához. Mint megtudom, kettős szereposztásban „játszik”, egy személyben gépkocsivezető és villanyyszerelő, keresete meghaladja a 2000—2200 forintot.

Beszélgünk a munkaverseny ügyén. Arra a kérdésre, hogy miért csinálja, csak annyit felel: politikából.

Tudja, én sokfelé hajtottam már kocsi, dolgoztam nagytekintélyű hivataloknál. Valamikor, vagy tizenöt esztendővel az áramszolgáltatónál kezdtem, ott lettem munkás — s ezt nem tudtam elfelejteni. Elmúlt a pár esztendő, a fiatalságom egyik fele, de visszatértem. Mert úgy akarok dolgozni, ahogy itt kell. En valahogy munkásnak születtem, a szó igazi értelmében, szeretem a szerszámot, az életmódot. És becsülete van itt az embernek. Mit értek a becsülete? Sok mindent. Miként szólnak hozzám, mennyit ér a szavam, mennyire van becsülete papíron meg forintban a munkámnak. Persze, hirtelenjében nem is tudnék mindent a nevén nevezni, vagy szóval megfogni... Az ilyesmit érezni kell. Reggel, amikor otthonról elindulok, amikor gyűlésen megszavazok valamit, vagy éppen meccset nézek a tévében.

3

Régi darab vagyok a szakmában, 1942-ben a Magyar-Amerikai RT-nél jelentkeztem. Útmunkásnak tett a felvigyázó életem for-

dulóján, hisz előtte paraszti munkát folytattam.

Bíró Ferenc, az olajtermelő vállalat csoportvezetője lassan rámnéz — azt nézi, érdekel-e, amit mond. Látja, hogy minden szavát jegyzem, hátracsúszik a széken. Jól esik beszélni az életéről.

S közben észre sem veszi, hogy nem a sajátjáról ad számot... — A háború után felvettek a dunántúli gázolinteplere, majd elküldtek bennünket iskolára. Nem tudom elfelejteni azt, hogy szinte a szemünk láttára a saját akaratunkból meg munkánkól olajipart csináltunk; napról napra több olajat termeltünk.

— 1966-tól élek Szegeden, jelenleg az SZT 7-esen (tankállomás) dolgozom. Amíg a váltókocsi elér ideig, van idő gondolkozni. Tudom, ezt olyan öreges dolognak tartják sokan — nekem mégis jólesik elismételni belülről a világot. Látom, hogy az újság szépen ír rólunk, s egy könyv is megjelent. Elküld az asszony bevásárolni a boltba — és ott kedvesen mosolyognak rám, mert már ismernek, előtűk tesz le a poros „fakaruszt”. Van rendes lakásom, s kap-tam kitüntetést, egy sorban mérnökökkel és igazgatókkal... En paraszt voltam, a nehéz munkánál nagy a becsülete nálam. Csak azt nem reméltem, hogy a világban is ilyen becsülete lesz egyszer.

4

A textilművek gépektől távoli szobájában hárm-an ülünk; Tamás Gábor üzemi szakszervezeti funkcionárius, Nagy Ferenc, 27 éves lakatos és az újságíró.

Nagy Ferenc: Hogy érzem magam munkásként? Egy szóval: jól. Nekem semmi bajom nincs az üzemmél, a főnökökkel...

Tamás Gábor: Csak szigorúan, Feri! Emlékezz, mit mondatok nekünk a múltkor, az idősebbek bérezéséről, a kategorizálásról!

Nagy Ferenc: Szokatlan téma, az ilyesmirel nem szoktunk beszélgetni lent a műhelyben — inkább a lakáskérdésről, az árákról. Munkás rangja, megbecsülés, elismerés — ezt inkább olvassa az ember. Szerintem ez nem is érzékeny pont manapság. Nem vitás, hogy nálunk a munkás ott van az

A postaegyesület napja

Szegeden is megemlékeztek róla

A tokiói postakongresszus múlt évi határozata alapján minden év október 9-én világszerte megemlékeznek az Egyetemes Postaegyesületről, amely 96 évvel ezelőtt, 1874. október 9-én Bernben alakult meg, s ma már 142 ország tagja. E határozat alapján pénteken került sor először az Egyetemes Postaegyesület — UPU — napjának megrendezésére. Ebből az alkalomból pénteken a posta-vezérigazgatóságon dr. Palotás Magda vezérigazgató-helyettes ünnepi ülésen emlékezett meg a postások nemzetközi világszervezetéről. Ugyancsak ezen a napon tartottak ünnepi ülést a postások Pécsen, Debrecenben, Szegeden, Sopronban és Miskolcon is.

Magyarország az egyike az Egyetemes Postaegyesület alapító 23 országnak. Nehány évig, 1964-től tagja volt a világszervezetet irányító végrehajtó tanácsnak, s jelenleg a nemzetközi szerve-

zet tanulmányi tanácsában végeznek tevékeny munkát a magyar szakemberek. Az Egyetemes Postaegyesület a második világháborúig szakmai szervezetként működött, a második világháború befejezése óta az ENSZ szervezeteiként fejt ki munkáját. Célja, hogy a világ valamennyi országában segítse a postaszolgáltatás fejlesztését, a nemzetközi együttműködés kiszélesítését, s ezzel a népek közötti kapcsolatok elmélyítését. A legutóbbi kongresszuson, Tokióban, különösen nagy hangsúlyt kapott a postaszolgáltatás gépésítése, az automatizálás, a szabványosítás.

Magyarország már jelentős lépéseket tett a szabványosítás érdekében. Rendkívül megnőtt ugyanis a postaforgalom, 30 ország veszi igénybe a magyar posta transzportjait, s a belső forgalom is egyre nagyobb. Ezért több mint kétféle előkészületi és türelmi idő után 1971. január 1-től megkezdődik a szabványborítékok postázása. A papírpap 6 fajta — minőségben és színben változó — szabvány méretű, 142×162 milliméteres borítékot állít elő. Ez a szabványosítás a feltétele a levélváltogatás automatizálásának. A szabványtól eltérő boríték több nehézséget, munkát jelent a postának. Ezért anyagilag ösztönzik a levelezőket arra, hogy szabvány méretű borítékot használjanak. A szabványboríték portózásához ugyanis egyforintos bélyeg is elegendő, de a szabványtól eltérő borítékon csak 2 forintos bélyeget fogadnak el.

országgyűlésben, a tanácsban, a gyárvezetésben vagy a népfőntban. Magától értetődik itt mindenkinek, hogy a nagy dolgokat a mi érdekeink kormányozzák. Persze, a hétköznapi ügyekben van min bosszankodni...

Tamás Gábor: Állítom, hogy a hivatalokban könynyebben „elintézik” az egyszerű, a sokszor szabályokat nem is ismerő melóst, mint a mérnököt vagy az orvost. Azok vannak előnyben, akiknek ismeretségük meg pénzük van, a hiánycikkekhez is olyanok jutnak, akik a tűzhöz közelebb ülnek. Hadd említsem meg a kategorizálást, mint elrettentő példát: a munkások nem vitatták, hogy az igazgatóknak, a mérnöknek vagy főkönyvelőnek több legyen a fizetése. A kategorizálásban azonban mást láttak: osztályba sorolást, azt, hogy van első-, van második-, meg harmadrangú ember. Ilyen félreérthető módszert sosem szabad alkalmazni — legalábbis én szerintem nem. Sajnos, sok helyen ilyis a beosztást látják valakiben, s nem az embert...

Nagy Ferenc: Így van, ahogy Tamás elvtárs mondja. Az én életem talán simább, mint a másé. Higgyék el, nincs miért panaszkodnom. Nehezen, de csak építkezek, jól keresek, továbbtanulhatok, gyereket nevelök. Mint mások — itt a textilben. Igaz, hogy lehet bizonyos dolgokat emlegetni, én mégis csak a másik oldalt látom. Mert jobban élünk az idén, mint tavaly, én és a szomszédaim, akik ugyanolyan melósok. Ha itt fölösleges lennének, máshol azonnal adnának munkát. Az öltözői emberek mind így vélekednek. Sokan voltak a szomszéd országokban, beszéltek, hogy nálunk a legjobb az élet. Összességében jobb. És én elhiszem, mert így érzem mindennap.

5

Közhelynek tűnik az oly sokszor leírt tétel: a munkásosztály vezető szerepe csorbitatlanul érvényesül, a jó munkást megbecsülik. Ha megkérdezzük képviselőiket, saját életükkel és tapasztalataikkal bizonyítják, hogy ez így van a mi társadalmunkban.

Matkó István

A munkás becsülete

Kállai Gyula Gomulkánál

Marian Spychalski, a LEMP PB tagja, az Államtanács elnöke fogadta Kállai Gyulát, az MSZMP PB tagját, az országgyűlés elnökét és a küldöttség tagjait. A találkozóon szívélyes, baráti eszmecsere folytattak.

Röviddel ezután Wladyslaw Gomulka, a LEMP KB első titkára fogadta Kállai Gyulát. A megbeszélésen részt vett Zenon Kliszko, a LEMP PB tagja, a KB titkára. Jelen volt Némety Béla, hazánk varsói nagykövete.

A találkozót bensőséges, elvtársi légkörben zajlott le.

Újabb

pedagóguslakások

A Csongrád megyei tanács újabb házakat vásárol, hogy szolgálati lakásokat biztosítson a falusi pedagógusoknak. A több mint nyolcszáz ezer forintból négyszázötven lakást, köztük ötvenet ott-hozza a tanárok. A szegedi járásban Forráskúton és Pusztaszeren vesznek ilyen célra lakóházakat.

Az irányelvek egészséges fejlődést körvonalaznak

Az MSZMP X. kongresszusára készül az ország. Mindenki előtt nyilvánvaló, hogy a pártkongresszus és annak előkészítése nemcsak a pártszervezetekre és a párttagokra tartozik. A kongresszuson kialakuló állásfoglalás, az elfogadásra kerülő tervek és elvi határozatok döntően befolyásolják az egész ország jövőbeli helyzetét és fejlődését. A Központi Bizottság irányelveit olvasva határozottan kialakul az a vélemény, hogy azt nagy gondossággal állították össze, s voltaképpen népünk, társadalmunk minden fontos kérdésével foglalkozik. Átfogó képet, elvi irányítást mutat a tervezett fejlesztésről, ami igen szorosan kapcsolódik az eddig elért eredményekhez.

Széles körben vitára bocsátották az irányelveket. Javaslátokat nemcsak a pártszervezetektől kérnek, hanem a tömegszervezetektől és a Hazafias Népfronttól is, amely tömegmozgalom a társadalom minden rétegét, az egész népet fogja össze.

Az irányelvek szép jövőt, egészséges fejlődést körvonalaznak. Mindama elgondolás, amely egyebek között a szocialista demokrácia fokozására, a közelet és a társadalmi szemlélet javítására, politikai, gazdasági, kulturális és szociális kérdések megoldására, az ifjúság és a nők helyzetére vonatkoznak, alappáiban helyesek és ezekkel minden becsületesen gondolkodó állampolgár egyetért.

Magam részéről megnyugtatónak tartom az irányelvek ama tendenciáját, hogy töretlen vonalban, az eddigi tapasztalatok messzemenő érvényesítésével kívánja a tervek kidolgozni. Igen fontos az államélet, a szocialista demokrácia fejlődése fejezetben az a célkitűzés, hogy hatékonyabban érvényesüljön a tömegek közeleti aktivitása. Ez azt jelenti, hogy a párt szorosan kíván támaszkodni az ország lakosságának véleményére, javaslataira, s ezáltal fokozottabban érvényesül az Alkotmány alapelve: „minden hatalom a dolgozó népé”.

„A szocialista demokrácia széles körben biztosítja az állampolgári jogok és kötelességek összhangját.” Ezt a célt szolgálja a tanácsok nagyobb önállósága, az államigazgatási szervek hatáskörének módosítása és a népképviselői elv fokozottabb érvényesítése. Mindeme tervek megvalósításában nagy feladat és sok tennivaló jut a népfőnt területi szerveinek. Igen helyes az is, hogy a főhatóságok, ideértve a szakminisztériumokat is, az elvi irányítási és ellenőrző feladatokkal foglalkozzanak, a részletekbe menő kérdések pedig a területi igazgatási, vállalati és intézményi szintre kerüljenek. Ennek az elvnek a megvalósítását jelentik az egyetemek új működési és szervezeti szabályzatai, amelyek mind az egyetemenek, mind a fakultásoknak és az intézeteknek az eddiginél nagyobb jogkört és önállóságot biztosítanak.

Társadalmunk egyik alapvetően fontos kérdése olyan közszellem kialakítása, amely szerint a feladatokat, a mindennapi munkát minden szinten és területen becsületesen és személyi felelősséggel kell elvégezni. Népünk életszínterének további emeléséhez, körülményeinek javításához, a nagy gazdasági és kulturális tervek megvalósításához elengedhetetlen minden dolgozó helytállása és felelősségteljes munkája.

A szorgalmas, becsületesen végzett munka értékelésének elvén alapul a nemrégben hatályba lépett egyetemi tanulmányi és vizsgaszabályzat is. Minden segítséget és támogatást megkap az arra érdemes hallgató. Az egyetemi és főiskolai hallgatók az új rendelkezés szerint anyagilag is érdekelték tanulmányi munkájuk és magatartásuk tekintetében. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy az új rendelkezés elvei és ezek végrehajtása általában helyes. Fontos és jó megoldás az is, hogy az elbírálásban, a juttatások odaítélésében jelentős szerep jut a hallgatók képviselőinek. Tehát róluk nem nélkülük döntenek.

Közvetlenül tapasztalom, hogy egyetemi ifjúságunk komolyan veszi feladatát, a tanulást, jövő hivatására felkészülést. Vonatkozik ez nemcsak a szakismeretek és a szakmai műveltség megszerzésére, hanem világnézetük és emberi értékeik kialakítására egyaránt.

Az egyetemi és főiskolai ifjúság nagyobb önállóságát jelenti a végző hallgatók utóbbi években bevezetett, pályázati elven alapuló elhelyezkedési rendszere. Szakítva a korábbi elhelyezés módszerével, amely szerint meggyőzés vagy rábeszélés alapján jutott munkahelyhez az ifjú diplomás, ma a megüresedett állások közül szabadon választ. Az állást meghirdető intézmény vagy tanácsi szerv nagyobb önrendelkezése pedig abban nyilvánul meg, hogy nem az egyetemről odaküldött fiatall kell befogadnia, hanem a pályázók közül maga választja ki a legérdemesebbet és legalkalmasabbat.

Mindez a már is bevezetett megoldás lépcsőzetes előrehaladást és a szocialista demokrácia fokozottabb érvényesülését mutatja. Az irányelvekben körvonalazott célkitűzések további fejlődésre nyújtanak kilátást.

Dr. KEDVESSY GYÖRGY

Elegendő olajkályhát, konvektort ígérnek

Kapható-e az üzletekben elegendő olajkályha, konvektor? — erről nyilatkozott a Belkereskedelmi Minisztérium illetékes főosztálya. Az igényeket, sajnos, nem mindenből tudják kielégíteni. bár a hazai kapacitás pótlására növelték az importot. A hazai ipar folyamatosan szállít, naponta ezer olajkályha

kerül az üzletekbe, mégsem kapható minden boltban. A múlt esztendőben többször is fennakadást okozott a csere-kannák hiánya. Nehogy ez megismétlődjék, a kereskedelem most a tavalyi mennyiség kétszeresét szerezte be. A gáztüzeléshez — a kiadott engedélyekhez — elegendő konvektorról gondoskodtak.

Elutazott a szudáni mezőgazdasági miniszter

Pénteken elutazott hazánk-ból Ali Al-Thom, a Szudáni Demokratikus Köztársaság mezőgazdasági minisztere. A vendéget a Ferihegyi repülőtérén dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter és Mustafa Medani Abrasker, Szudán Magyarországon akkreditált nagykövete búcsúztatta.